

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

Cap. XII. Oedientia ac diligentia Sacerdotum in ſciendis & implendis
omnibus, quæ ad eorum ministeria ſpectant; & quantum adferat
detrimentum obiter & negligentè eadem peragere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

dere viam castitatis, & Christianæ perfectionis: quæ angusta etiam est, & lata, quamvis modo contrario. Est enim in principio angusta, propter crucem & carnis mortificationem: est tamen latissima spiritui, propter pacem & gaudiū, quod eā tenentibus largitur Deus. Conijce oculos in mensas, quas tibi Deus præparat in hac & in futura vita: & cum quotidie alsidere possis Sanctissimi Sacramenti mensæ cū cœlesti Principe, studeas ita viuere, vt eius dulcedinem delibes: & mox desipiet tibi, quod hæctenus valde te delectabat: nam gustata spiritus suauitate, statim desipit omnis caro.

CAPVT XII.

OBEDIENTIA AC DILIGENTIA SACERDOTVM IN sciendis & implendis omnibus, quæ ad eorum Ministeria spectant, & quantum adferat detrimentum, obiter & negligenter eadem peragere.

TERTIVM CONSILIVM PERFECTIONIS, in qua eminere debent Sacerdotes, est obedientia suis Episcopis siue Prælati, omnibus decretis, & Ecclesiæ Canonibus exhibenda in iis, quæ ad ipsorum personas, officia, & ministeria spectant: in administratione scilicet Sacramentorum; in Missæ celebratione; in horis Canonici legendis; & in cæteris rebus, quæ pertinent ad honestatem, expensas, & occupationes: quarum fecimus mentionem. Omnes enim tenentur scire leges, & ordinationes ad se pertinentes; easq; magna perfectione exequi: earum enim omnium rationem reddituri sunt in die iudicij. Cogitent dici sibi à Deo Domino nostro illud Deuteronomij: a *Audi Israël ceremonias atq; iudicia, quæ ego loquor in auribus vestris hodie: discite ea, & opere complete.* Ne scilicet explere illa negligas propter ignorantiam, aut obliuionem, aut negligentiam, aut malitiam. Indignus enim Sacerdotio censetur, qui, quæ sui sunt officij ignorat; aut dedignatur explere sicut debet. Ideoque dignus est, cui Dominus dicat: b *Quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi:* quia scilicet non dedisti operam, vt scires quæ tui essent officij, ego non feram amplius, vt illo fungaris. Quemadmodum euenit filiis Heli, de quibus ait Scriptura: *quod essent c. filii Belial, nescientes Dominum, neque officium Sacerdotum ad populum:* ideoque non custodiebāt leges, & ceremonias circa sacrificia præscriptas. Ac propterea eos appellat filios Belial, hoc est sine iugo. Sacerdotes enim non agnoscetes Deum, neque sui officij obligationes adimplentes: censentur absque iugo viuere. quia solo suo arbitratu vitam ducunt; & potius videntur Sacerdotes Bel, quod est idolum quoddam, & falsus Deus; quia carent perfectione & vita Sacerdotij, præferentes tantū figuram eius extetnā. At veri Dei Sacerdotes, quorū vita concordat cū sua

I
a Deut. 5. 2

b Osee 4. 6.

1. Reg. 2. 12.

d *Prov.* 7.3.c *Malach.* 2.7.f *Rom.* 2. 21-2g *Isal.* 39.8.
Hebra. 10.9h *Iosue.* 10.4.i *Eccle.* 33.23k *Exodi.* 19.12.l *Leuit.* 10.6.m *Gen.* 22.3.
Num. 4.2

dignitate, optime nouerunt statum sui leges, & constitutiones. Et ut Salomon dixit, *scriptas illas habent in tabulis cordis sui*: in memoria, ne earum obliuiscantur, in intellectu, ut eas bene ruminent ac penetrent; in voluntate, ut eas diligant & complectantur, easque in suis digitis ligant, ut summa cum diligentia exequantur; eò quòd Deus sit, qui illas tulit & constituit. Si e *labia Sacerdotis* (ut Malachias dixit) *custodiam scientiam*; & *Sæculares legem requirunt ex ore eius*, ut vitam tuam ex eius præscripto ducant: æquum omnino est, magnam legis notitiam eum habere, & iuxta illam vivere: saltem ne ab Apostolo audiat: f *Qui alium doces te ipsum non doces*: docens enim alios, ut officio suo bene fungantur: tu id non præstas in tuo; & exhortans, ut obediant Deo: tu eidem rebellem & partinacem te præbes.

3.

CONIICE oculos tuos in summum Sacerdotem Christum Iesum; qui sciens quàm parui momenti essent holocausta, & Sacrificia antiqua, venit in mundum, ut offerret Sacrificium, quod æterno suo Patri placeret. Nec in modo illud offerendi voluit voluntate sua humana sese dirigere; sed obedientiam, quam voluntati exhibuit diuinæ: ac propterea dixit: *Ecco venio, ut faciam voluntatem tuam; & legem tuam posui in medio cordis mei*. Ut ex hoc intelligas te in nullo Sacerdotij ministerio propriæ voluntatis appetitum sequi debere; sed negare, ut voluntatem Dei tui amplectaris.

4

ASPICE itè exemplum, quod habes quotidie in manibus, heroicam scilicet obedientiam, qua ipsemet Christus Dominus noster, qui ad dextram Patris sedet, venit è cælo: & in Sanctissimo Sacramento eodem momento adest, quo verba consecrationis absoluis, *hobediente Deo voci hominis*; eò quòd promiserit, se facturum, quod Sacramentalia verba significant. Et eodem momento, quo dicis ego te baptizo, te absoluo: absque vlla mora Deus facit, quod tu dicis; tuisque verbis gratiam efficit, & supernaturales virtutes in animabus. Est igitur rationi valde consentaneum, ut Sacerdos in eo gloriatur, quòd obediat Deo, & Salvatore suo in rebus omnibus, ad ipsius officia & ministeria spectantibus, & exactissimè custodiat leges omnes, ac decreta, quæ circa ea sunt constituta. NAM, si Ecclesiasticus, ait: *in omnibus operibus tuis præcellens esto*: Quòd igitur magis studere debent Sacerdotes, ut præcellant in suis, quæ ex obiecto suo sunt excellentissima. Est quoque rationi consentaneum, ut modus quo illa fiunt sit etiam præstantissimus; ut exiis, quæ de singulis postea dicemus, apparebit.

3

Ex quo fit, ut quamuis huiusmodi canones ac Decreta, ut plurimum habeant graues pœnas in transgredientes latas: (quemadmodum etiam Deus in antiqua lege valdè frequenter minabatur pœnam mortis Sacerdotibus non seruantibus ea, quæ ipse iubebat: ut ex grauitate pœnæ immimentis agnoscetes delicti grauitatem, illud vitarent) at obedientia bonorum Sa-

cerdotum

cerdotum non seruilis esse debet, vt pœnas euitet; sed filialis, ex amore virtutum; & quod ipsa ministeria iure suo id requirant; & Dominus, qui ea præscripsit, dignus sit cui exactè & ad nutum obediatur, ad cuius gloriam omnia ipsa munia diriguntur; vt meritò S. Petrus Apostolus exhortetur, vt *castificent & perficiant animas suas in obedientia charitatis*: & sic re ipsa ostendent, quod Malachias Propheta dixit, se esse *Angelos Domini*, obediens ei celeriter, hilariter, ac purè pro ipsius gloria. Nam propterea etiã iubentur in Sacro missæ Dominicam precationem orare: cuius tertia petitio est: *Fiat voluntas tua in terra sicut fit in celo*: vt intelligant, se debere obedire (sicut Angeli faciunt: cum ipsorum officium sit plus quàm Angelicum: ac proinde conari debent, illud exequi, dum Missam celebrant, horas Canonicas legunt, & alia ministeria obeunt: sicut Angeli facerent, si ea ipsis committerentur.

PRÆTREA modus hic obedientiæ ac diligentiae in his ministerijs ad eò perfectæ, quatuor adfert ingentia commoda. Nam valde honorificat Deum, quia in eo ostenditur maximi fieri quod ipse iubet; ipsa etiã ministeria valde extollit; hic enim modus ostendit magni illa fieri, & hac ratione ipsi etiã Sæculares excitantur, ad eadem magni faciendâ, ac venerandâ; & eisdem magnâ cum reuerentiâ ac pietate assistendum; ac denique ipsos Ministros honorat, efficitque vt & Deus ipse præmijs magnis, homines verò magno honore ac reuerentiâ eos afficiant. Ac propterea Apostolus dixit: *in qui benè præsumt Præbyteri duplici honore dignos habendos esse*: tum propter dignitatis ipsius celsitudinem, tum ob excellentem, & exactũ eius vltim.

Ex his licet aliam rationem deducere, quæ illos valde obstringat ad huiusmodi obedientiã: ob specialẽ scilicet prouidentiam Dei Domini nostri erga illos: quam & semper habuit, & nunc habet, vt ipsi feliciter occupentur in suis ministerijs exactè adimplendis. Nam propterea eos liberauit à vectigalibus & tributis, quæ pèdunt Sæculares. Inspirat, n. Principibus, vt eos à tali contributione eximant; siquidẽ etiã Rex n. Pharaon fallos suos Sacerdotes ab huiusmodi oneribus liberos tenuit. Ac propterea cõstituit vt o eis *darẽtur decima*, quibus sustentarẽtur: vt expediti à curis & labore alimenta quærẽdi, solũ atẽderẽt ad officia sua exactè præstanda. Et ita (vt Philo Iudæus ait) pares illos Regibus fecit: vt quæadmodũ his vult solui tributa; ita Sacerdotibus soluatur Decimæ. Et eadẽ ob causam teuerissimè præcipitur reliquis, vt eis obediãt in iis, quæ illi constituerint iuxta suũ officiũ & obsequiũ Diuinũ, magnasq; minatur pœnas nõ parẽtib; p. *Qui superbiert, inquit, nolens obedire Sacerdotis imperio, qui eo tepore ministrat Domino Deo: ex decreto iudicis morietur homo ille, & asferes malũ de Israel*. Cur ergo tu non obadies Deo illi, qui tantã tui gerit curã & prouidentia? Et cur nõ teipsũ totũ impẽdes in exequẽdis cũ omni perfectione ministerijs tuis: cũ ipse oēs tuas

1. Pet. 22
1 Malach.
2.7.

6

1. Tim. 5
17.

7

n Genes. 47
22.26.
o Exodi.
22.29.
Num. 18. 21
Lib. de Sa-
cerdotum.
Honoribus

p Deut. 17.
12.

occupationes & impedimenta remoueat, vt totus in ea exactè præstanda intendas? Et cur non promptissimus eris ad obtemperandum ei, qui ad obsequerè iubet alios tibi obtemperare? Cum igitur libenter videas, alios tibi obtemperare: æquum omnino est, vt & tu Deo exactè obedias: qui alij præbebit Spiritum obedientiæ erga te: si viderit, eundem te habere spiritum erga ipsum.

§. I. Inobedientia detrimenta.

IDEM multò ampliùs confirmabitur, si damna perpendantur inobedientiæ, & negligentia in obsequiis ministerijs, conculcatis legibus diuinis & Ecclesiasticis. Quæ detrimenta ad quatuor grauissima capita licet reuocare. *Primum* est: quod Deus, qui illa instituit, in odiumque præscripsit, quo Sacerdotes obire ea deberent, ignominia afficiatur: quam obrem ipse per Malachiam Prophetam de eis conqueritur, dicens: *a Filius honorat patrem, & seruus Dominum suum: si ergo pater ego sum: ubi est honor meus? & si Dominus ego sum: ubi est timor meus?*

I.

a Malach. 1.
6.

Præcipuus enim honor meus, verusque Maiestatis & amplitudinis meæ timor in eo consistit, vt mihi obedientes, faciatis quæcunque ego iubeo; eoque modo, quo id præscribo. Rechabitaræ nolunt bibere vinum, nec alia facere, etiam sibi grata valde, & iucunda: ed quòd Ionadab eorum Pater id prohibuisset; & gloriantur, quòd patri suo pareant: cum igitur ego sim Deus, & Pater vester, non obedietis præceptis meis? si quis Sæcularium Sacerdoti non obediatur, multatur morte: ed quòd eum contemnat: quia igitur pœna dignus erit Sacerdos, Deo non obediens, & hac inobedientiâ iniuriam ei inferens? nam, vt Apostolus dixit: *b tu qui in lege gloriaris: per prauaricationem legis Deum inhonoras. Ignominia etiam afficiunt, & ministeriorum ipsorum honori detrahunt: quia ostendunt se parui illa facere.* Et (vt S. Cyrillus ait) et si non verbis; opere saltem ipso protestantur idem, quod impij veteris legis Sacerdotes dixerunt: *mensa Domini despecta est*, hoc est, res vilis est, & abiecta. Si enim ipsi pretiosam iudicassent: aliter erga illam se gessissent. Et hinc *tertium* sequitur, quòd ex ipsorum incuria, & irreuerentia, Sæculares eandem Dominam mensam contemnant, & vilipendant: ac denique aut eam fugiant, aut cum tædio quodam ei assistant. Eum in modum, quo Diuina scriptura refert de Sacerdotibus filijs Belial, non seruantibus leges Sacrificiorum. *c Erat, inquit, peccatum puerorum grandis: nimis coram Domino: quia retraherant homines a Sacrificio Domini: ne illud per manus impiorum aded Sacerdotum offerrent. Quemadmodum qui ineptè Sacrum Missæ celebrat, animum & propensionem auferunt auditoribus eam audiendi; & qui diuina officia ineptè cantant, deuotionem auferunt eis assistenti. Sed non euadent quod propterea merentur supplicium: cum enim Deus iustus sit iudex, pro-*

b Rom. 2. 23

in Mal. 1. 6.

c 1. Reg. 2.
17.

pugnat

pugnat honorem suum; & glorificatur, dum hanc iniuriam vlciseitur, vt expressè dixit, cum d *egressus ignis à Domino deuorauit* inobediētes Sacerdotes, qui in suis thuribus posuerunt ignem alienum, contra præceptum Domini; qui iusserat, non alium ignem esse ponendum, quàm Sanctuarij: & ita mortui sunt coram ipso Domino: cuius terribilis aded supplicij causam reddens, subdit: *sanctificabor in iis qui appropinquant mihi, & in conspectu omnis populi glorificabor.* Omnes enim qui viderint me hanc iniuriam aded seuerè punientem: timorem & pauorem concipient de mea iustitia; discantque res sacras cum reuerentia peragere. Et quamuis qui ab igne fuerant deuorati, & mortui, essent filij Aaron Sacardotis; ipse tamen, verbis illis Domini auditis, tacuit, venerans iudicia Diuinæ iustitiæ; discensque custodire ad nutum, & exactissimè, quæ Deus iubebat. Horrendum quoque fuit supplicium à Deo Ozæ Sacerdoti illatum; cum Deus iussisset, vt cum ab vno loco arca esset in alterum transferenda, id fieret in humeris Leuitarum; Oza autem persuasisset vt potius plastro imponeretur, & à bobus traheretur. Quo consilio magna Deum affecit iniuria, & ignominia. Cumque in medio itineris e *boves calcitrarent, & Arca declinaret*, vt caderet in terram; *extendit ipse Oza manum suam, ac tenuit*, ne caderet: *Sed iratus indignatione Dominus contra Ozam, percussit eum super illa temeritate: & mortuus est ibi iuxta Arcam Dei.* Et ita Doctores huius punitionis causam tribuunt ipsius Ozæ consilio & suasioni. Quamuis autem culpa tunc fuerit admitta, cum ille consilium dedit: Deus tamen punire eam distulit, donec error eius consilij apparuit, cum periculum imminebat casus Arcae in terram, vt discant Sacerdotes, non mutare, quod Deus eiusq; Ecclesia Sancta constituerunt; neque vel vnum punctum honoris ei auferre, qui illi debetur, & ipse exigit. Licet enim modico interdum tempore dissimulet: ipsis tamen minimè cogitantibus, superueniet eis debita punitione. Cuius pœnæ pars etiam quædam est, quod propter huiusmodi negligentias, & inobedientias etiam seiplos ignominia afficiunt, & opinionem apud alios amittunt, & in magnas incidunt etiam temporales miseria; permittent enim Deo, ipsos parui fieri, & mille modis affligi: quemadmodum ipse per Malachiam dixit, tremendis hisce verbis: *f Ad vos mandatum hoc ô Sacerdotes. Si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor, vt detis gloriam nomini meo, rectè fungentes officio vestro, ait Dominus exercituum: mitam in vos egestatem, & maledicam benedictionibus vestris: hoc est maledicam vestris agris, vineis, & oliuetis, omnibusque rebus, quas ex mea benedictione possidetis: ita vt st- riles fiant, nec fructus villos reddant. Maledicam item benedictionibus, quas super greges, & agros vestrorum subditorum dicetis; ita vt frustratæ effectu suo; & vos Decimis vestris frustrimini. Ecce ego prouiciam vobis brachium, vt spoliem vos optimis vestris ob-*

4
d *Leuiti. 10.*
2.

c 2. *Reg. 6. 6*

Vide ib. *Lyranum.*

f *Malchab.*
2. 1.

verf. 3.

verf. 8. & 9.

g Roma. 1. 1.

13.

6

h 1. Reg. 2.

10.

i Job. 12. 18.

k 1. Reg. 3.

l Pfa. 93. 1.

lationibus, & d' spergam super vultum vestrum sterco solennitatum vestrarum, permittens vos in eis cōfundi, quia recessistis de via, & scandalizastis plurimum in lege: quia irritum fecistis pactum Leni, dicit Dominus exercituum. Propter quod & ego dedi vos contemptibiles, & humiles omnibus populis, sicut non seruastis preceptis meis, & accepistis faciem in lege. hoc est, personarum acceptionem in vestris iudicijs habuistis. Omnia hæc verba sunt & minæ Dei in Sacerdotes antiquos, malè fungentes officijs suis; & feuerius adhuc nostri punientur, et quòd eorum defectas in ministerijs aded excellentibus multò grauiores sint. Quòd si permittit eos vexari & opprimi contributionibus, egestatibus, necessitatibus, & contemptibus; illorum est culpa, eò quòd ministerium suum (vt ait Apostolus) non honorificent, illud exercentes cum ea dignitate, qua par est. Sententia est enim infallibilis, ab ipso met Deo Heli Sacerdoti, eiusque filijs, officium suum malè obeuntibus intimata: *h quicumque glorificauerit me, glorificabo eum: qui autem contemnunt me, erunt ignobiles.* Quòd re ipsa executus est cum illis Sacerdotibus, auferens illis & eorum successoribus summum Sacerdotium; ac proinde honorem illi debitum. Scriptum est enim, quòd Deus i *balthem Regum dissoluit, & dicit Sacerdotes in glorios.* Maiorem verò terrorem incutit modus, quo Deus iram suam in eo casu manifestauit, dicens: *iuravi domui Heli, quòd non expietur iniquitas domus eius victimis & muneribus vsque in aeternum.* Quis igitur non tremet, terribilem aded sententiam audiens? O Deus misericordiarum! si eas manifestas, parcendo peccatoribus; & sacrificia oblationesque eò tendunt, vt peccatorum remissionem obrineant; quid sibi vult, quòd nunc ais, quòd nullis victimis & muneribus vsque in aeternum hac iniquitas expiari possit? non est tamen mirum, quòd misericordia tua occludatur erga eum, qui abutitur eo, quòd est aliàs anthidotum ad eam impetrandam: huiusmodi enim peccata recta tendunt contra ea, quæ sunt ipsorum remedia; afficiunt enim iniuria ipsa Sacramenta, & Sacrificia; culpaque sua in venenum conuertunt, quòd aliàs theriaca fuisset, & anthidotum. Et quoniam Dominus noster est etiam *i. Deus vltionum,* permittit, vt qui aded irreuerenter Sacramentum & Sacrificium administrat, non sciat postea remedium ex eis accipere.

§. II. Obedientia Prelatis exhibenda.

NECCESSARIUM etiam est, vt Sacerdotes & Ecclesiastici in obedientia suis Episcopis & Prælatibus exhibenda eminere studeant, in rebus omnibus licitis & honestis, quas illi præscripserint cuique iuxta suum statum. Sic enim promissionem suam implebunt, Episcopo post ordines susceptos factam, cum ille vnique Sacerdotum dicit: *Promittis mihi & successoribus meis reuerentiam & obedientiam; seu Pre-*

lato

*lato tuo pro tempore existenti? & ipse respondit: Promitto. Quæ promissio est votum; quia fit Prælato, quatenus vices Dei gerit; & succedit voto illi obedientiæ, quod antiqui Clerici, qui erant Religiosi, edebant. Cum igitur illi velint ministros inferiores, & omnes, qui aliquo modo ipsis sunt subiecti, ipsis obedire: æquum omnino est, vt & ipsi suis superioribus perfecte obediant. Bona siquidem Ecclesiasticæ Reipublicæ constitutio in eo præcipue consistit, vt & in Prælatis imperandi rectitudo, & in subditis promptitudo obedientiæ resplendeat, iuxta illud Innocentij Papæ: *Integritas presidentium salus est subditorum; & ubi est incolumitas obedientia, ibi est sana forma doctrinæ.* Diuina enim prouidentia, quæ disponit omnia suauiter, per bonos Prælatos gubernat reliquos Sacerdotes & ministros, & per hos cæteros Sæculares. Quod insinuat Moyses cū benedicens Tribui Leui, dixit: *a Perfectio tua, & doctrina tua, à viro Sancto tuo.* Qui fuit ipsemet Moyses, per quem Deus eam cæteris Sacerdotibus ac Leuitis eiusdem tribus communicauit. Et in eundem modum perfectio & doctrina Ecclesiasticorum subditorum deducitur per eorum superiores, quod si non adsit docilitas, obediētia, ac debita subiectio: non obtinebunt illi hanc vtilitatem à Deo. Hanc eandem rationem seruat Deus cum Angelis, qui administratorij sunt salutis hominum: nam (vt S. Dionysius ait) inferiores Angeli accedunt ad superiores, vt ab eis instruantur circa Diuinas reuelationes; & res nouas, quas Deus præscribit; ac vult per maiores manifestari minoribus: qui gloriantur, quod sint valde prompti in exequendis, quæ ipsis committuntur. Quod confirmat idem Sanctus varijs exemplis, quæ Prophetæ referunt de Imperio quorundam Angelorum ad alios: & celeritate, qua illi obediebant. Multò autem æquius est inter Ecclesiæ ministros esse hūc modū subordinationis: qua minores maioribus obediant, nō fidētes soli suæ prudētiæ, quæ valde est breuis & facile falli potest; neq; sequentes impetum propriæ voluntatis quæ solet ad malum esse propensa.*

CUM autem inter homines semper sint multi defectus, nec Sacerdotes sint ab eis immunes: par est, hos suam docilitatem & obedientiam ostendere in acceptanda Prælatorum correptione, & in obediendo omnibus, quæ illi dixerint, ac præscripserint, ad impedienda & reparanda propria peccata: non contradicentes, nec pertinaciter resistentes: ne infelicitas aliqua, aut infortunium eis eueniat, sicut impijs illis Sacerdotibus, qui officio suo malè fugebantur. Et cum Pater, qui summus erat Sacerdos, eos moneret, noluerunt ei obedire: qua inobedientia ita sua scœlera obsignarunt, vt in eis perirent. Quod significat Scriptura dicens: *c non audierunt vocem Patris sui: quia voluit Dominus occidere eos.* hoc est: permisit Deus, vt ex malitia sua parenti non obtemperarent: quia voluit eorum peccata seuerius punire.

Tremant

c Miramur
D. 91.

a Dent. 33. 8

b 8. de cele-
sti Hierar-
chia.

Zach. 110.

Et c. 2. 3.

Ezech. 9.

Et c. 2.

Dan. 8. 15.

Apoc. 14. 15.

c 1. Reg. 2. 25

Epist. 3.
Referitur.
D. 38. c.
Nullus.

»

»

»

»

»

c Isaia. 14.

c.

d Philip. 2. 8

Tremant igitur Sacerdotes, & Ecclesiastici, qui facile in peccata labuntur: si moniti ab Episcopis, & visitatoribus suis non emendantur. Nam forte id erit signum, quod velit Deus ultimum de eis sumere vindictam: propterea enim hanc ipsis permittit inobedientiam, & repugnantiam. Non dedignentur doceri & moneri, si officijs suis satisfacere, & animas suas saluare velint. Audiant quid Clemens Papa grauissimis hisce verbis dixerit: Nullus Episcopus propter opprobrium senectutis, vel nobilitatem generis, à paruulis, vel minimis eruditis, si quid est utilitatis, aut utilitatis, inquirere negligat. Qui enim rebelliter uiuit, & discere, atque agere bona recusat, magis Diaboli quam Christi membrum esse ostenditur, & potius infidelis, quam fidelis esse monstratur. Et quia in originali ipsi Epistola non additur: *Episcopus*, sed absolute ponitur: Nullus propter opprobrium, &c. intelligendus est Pontifex cum omnibus esse locutus, siue sit Episcopus, siue Sacerdos, siue Sæcularis. Nam nolle discere, nolle obedire, & alteri se subijcere proprium est Sathanæ: qui præ superbia uoluit, c. *Solum suum super astra exaltare*, ut nullum agnosceret superiorem humiliare autem se & obedire, valde proprium est Christi Domini, d. qui *humiliauit semetipsum, factus obediens usque ad mortem*. Ac proinde qui gloriantur se esse Christianos, & ipsius Christi Ministros: honori sibi tribuere debent, quod se alijs subijciant; quod si qua ignorantia laborant: gaudere debent, quod doceantur; & si in culpam aliquam sunt prolapsi: æquo animo accipere debent, quod corripiantur.

CAPVT. XIII.

ALIQVAE RATIONES OB QUAS DEBENT SACERDOTES QUACUNQUE PECCATA, PRÆCIPIUÈ PUBLICA, EUITARE, & QUOMODO EA SINT PER PŒNITENTIAM REPARANDA.

Homil. 43.
Imperf. referitur. D.
40. c. Multi.

»

»

»

»

»

XDICTIS IN SUPERIORIBVS CAPITIBVS facile intelligitur, quàm sit execrandum Sacerdotali dignitati uitã coniungere improbã: confunditur enim illa, & pudore afficitur cum tali ei comes accedit, cuius fœditate frustratur excelſe sue dignitatis fructibus. Nã (ut ait S. Chrysoſtomus) multi Sacerdotes, & pauci Sacerdotes. Multi in nomine, & pauci in opere. videtur ergo fratres quomodo sedetis super cathedram: quia non cathedra facit Sacerdotem: sed Sacerdos cathedram; non locus sanctificat hominem, sed homo locum sanctificat. Non omnis Sacerdos Sanctus, sed qui sanctus est, vocari potest Sacerdos. Qui bene sederit super cathedram, honorem accipit cathedræ; qui malè sederit, iniuriam faciet cathedræ. Ideo quæ malus

Sacerdos